

УДК 687.01: 687.03

**УРАХУВАННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ ТРИКОТАЖНИХ ПОЛОТЕН
ПРИ ПРОЕКТУВАННІ ВЕРХНІХ ВИРОБІВ**

С.С. МАТВІЙЧУК, А.М. ГОРЧАКОВА, Д.Є. ЗЯБЛОВСЬКА
Мукачівський державний університет

Конкурентоспроможність виробів залишається основним фактором стабільного отримання прибутку в умовах ринкових відносин.

Безперервне оновлення асортименту потребує вдосконалення методів проектування та організації процесу виготовлення трикотажних виробів [1].

Висока ергономічність та універсальність трикотажних виробів забезпечує їм високі позиції в рейтингу актуальних та модних речей в сучасному гардеробі. Авторами визначено, що пріоритетним напрямом у роботі фахівців при розробці проектно-конструкторської документації для одягу різного асортименту є впровадження нових технологій, застосування прогресивних способів проектування з урахуванням останніх вітчизняних і зарубіжних досягнень в області швейного виробництва.

У швейно-трикотажному виробництві широко впроваджується типове проектування – розробка та застосування уніфікованих припусків та методів обробки, створення серії моделей на відпрацьованій базовій основі.

Базову конструкцію проектують з метою багаторазового використання, тому при її розрахунку і побудові передбачають типову форму і раціональні розміри деталей, характерні для сучасного одягу класичного стилю.

За результатом аналізу розвитку трикотажної індустрії та сучасного асортименту верхнього плечового одягу з трикотажу та модних тенденцій було встановлено, що найхарактернішими виробами жіночого верхнього трикотажного одягу є джемпер та кардіган [2].

Авторами здійснено аналіз відмінностей та проблем процесу проектування та виготовлення верхніх трикотажних виробів, що виробляються різними способами (з кроєного, напіврегулярного та регулярного трикотажу); встановлено які властивості трикотажу впливають на забезпечення якості верхніх трикотажних виробів та здійснено експериментальне дослідження взірців сучасних трикотажних полотен для верхніх виробів за цими властивостями з метою розробки рекомендацій при проектуванні та виготовленні виробів з них.

У зв'язку із зазначеною проблемою в роботі були розглянуті наступні методики побудови з метою вибору методики для побудови основи жіночих плечових трикотажних виробів:

- 1) методика ЄМКО РЕВ
- 2) методика ЦДТШЛ;
- 3) методика «Мюллер і син»;
- 4) методика ЦНДШП;
- 5) методика МТІЛП;
- 6) методика ВБМТВ

Виявлено, що кожна з цих методик має свою специфіку побудови та застосування відносно типу фігури.

Як відомо [1], особливе місце серед первинних елементів форми одягу займають властивості матеріалів (саме вони визначають нові лінії розвитку моди). Але майже відсутні рекомендації по урахуванню характеристик матеріалів на стадії художнього проектування форм одягу. Результати існуючих досліджень використовуються лише на стадії конструктивної, технологічної проробки, та для розробки рекомендацій по догляду за виробом в процесі експлуатації. Але саме дизайнер визначає початкову ідею форми й матеріалу і при невірному рішенні подальша проробка форми не має сенсу. Отже, існує необхідність розробки рекомендацій для художників-модельєрів трикотажних виробів по урахуванню характеристик полотен, які визначають їх здатність до формоутворення й збереження форми [1].

З метою оптимізації впровадження у виробництво видів трикотажу, взірці яких були дослідження та визначені як актуальні, пропонується «дошки натхнень» поєднати з інформацією щодо властивостей взірців трикотажу та рекомендацій щодо конструктивних та технологічних особливостей їх застосування при проектуванні верхніх виробів. Тактильні відчуття взірців трикотажу, приклади їх застосування у реальних верхніх виробках допоможуть у створенні дизайн – концепції нової моделі, а рекомендації щодо урахування властивостей трикотажу на різних етапах проектування – допоможуть оцінити технологічність моделі та рівень складності виготовлення.

За результатами аналізу особливостей побудови конструкцій напіврегулярних, регулярних та кроєних трикотажних виробів було систематизовано інформацію відносно специфіки їх проектування. Встановлено, що якщо проектування кроєних верхніх трикотажних виробів за своїми конструктивним рішеннями і методами обробки наближені до проектування виробів з тканин; то регулярні і напіврегулярні верхні вироби є більш технологічними, оскільки різноманітність моделей досягається не за рахунок конструктивного рішення, а за рахунок художньо – колористичного оформлення полотен: використання різних малюнків, фактур, переплетень, забарвлень.

Література

1. Кисельова К.О. Удосконалення процесу проектування форм верхніх трикотажних виробів з урахуванням характеристик полотен. автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук : спец. 05.19.04 – «Технологія швейних виробів» / К. О. Кисельова. – Київ, 2003. – 20 с.

2. Горчакова А.М. Проектування нових форм одягу з трикотажних полотен / А.М. Горчакова, С.С. Матвійчук // Сучасні тенденції розвитку науки і освіти в умовах поглиблення євро інтеграційних процесів: зб. тез доповідей. Всеукраїнської науково-практичної конференції. – 17-18 травня 2017. – №33. – С.370 – 371.